

РЕШЕНИЕ

№ 4005

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11709** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.152 и сл. От ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Н. П., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт №Р-22220619003279-091-001 от 15.07.2021 г., частично потвърден с Решение № 1541/04.10.2021 г., относно установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 08.2016 г. до м. 03.2018 г. и от м. 04.2018 г. до м. 05.2018 г., и установени резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди от 2015 г. до 2018 г., както и в установения резултат по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. ведно със съответните лихви.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност, неправилност, преоцесуално и материално незаконосъобразен и необоснован, жалбоподателя иска отмяната му от съда.

В с.з. жалбоподателя редовно призован, чрез адвокат К., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира направените по делото разноси, съобразно представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител отправя твърдения за неоснователност на жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

По фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220619003279-020-001 от 22.05.2019 г., връчена на упълномощено лице на 21.06.2019 г., изменена със ЗВР №Р-22220619003279-020-002 от 20.09.2019 г. и ЗВР №Р-22220619003279-020-003 от 28.10.2019 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. Н. П. за определяне на задълженията на лицето за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г., за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. и за данък върху добавената стойност /ДДС/ за отделните данъчни периоди от 29.07.2016 г. до 31.05.2018 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22220619003279-023-001 от 08.11.2019 г. и е възобновено със Заповед №Р-22220619003279-143-001 от 22.06.2020 г., издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД №Р-22220619003279-092-001 от 31.07.2020 г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 20.05.2021 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизирания субект е подадено писмено възражение вх. №18-00-25#43 от 02.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения, преценено от органите по приходите като процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията приключва с РА №Р-22220619003279-091-001 от 15.07.2021 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Като резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 27 942,00 лв., за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 490,00 лв. и за ДДС в размер на 26 352,52 лв. и са начислени лихви за забава в общ размер на 22 350,39 лв.

В хода на ревизията, с цел обективното установяване на всички факти и обстоятелства са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД, раздел II „Процесуални действия“, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

На ревизираното лице са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220619003279-040-001 от 08.07.2019 г., №Р-22220619003279-040-002 от 06.11.2019 г. и №Р-22220619003279-040-003 от 03.07.2020 г. В отговор на първото искане с придружително писмо вх. №18-00-25#40 от 25.10.2019 г. са представени част от изисканите документи и писмени обяснения.

В хода на ревизията за изпратени искания за представяне на информация от трети лица, а именно банкови институции, застрахователни дружества, [фирма], [фирма], [фирма] и др., подробно описани на стр. 2-5 от РД.

С Протокол №1606850 от 07.05.2019 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена проверка с УИН производство П-22220617186500, а с Протокол №Р-22220619003279-П.-001 от 17.07.2020 г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на извършена проверка с УИН производство П-22220618202287.

Във връзка с дадените от И. П. писмени обяснения, в хода на ревизията са изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Исканията са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. От дружествата не са представени изисканите доказателства.

След анализ на така присъединените доказателства е установено, че И. Н. П. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ.

За ревизирания период ревизираното лице е получило доходи от електронна търговия със стоки, изплащани чрез наложени платежи и пощенски парични преводи от куриерско дружество [фирма], както и от преводи по банковата сметка на лицето. В тази връзка до [фирма] е изготвено ИПДПОЗЛ №П-29002918214216-040-001 от 05.12.2018 г., с което е изискано представянето на информация за събраните суми от наложени платежи и пощенски парични преводи в полза на лицето. С Писмо вх. №53-00-928 от 01.04.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. е депозиран отговор, съдържащ електронни справки с информация за всички изпратени и получени пратки; за всички получени наложени платежи и получени парични преводи от проверяваното лице за периода на проверката; ZIP файл, съдържащ снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложен платеж /папка rko/ и парични преводи /папка post.dc/.

В хода на ПУФО, до И. П. е изготвено ИПДПОЗЛ №П-22220618202287-040-001 от 21.12.2018 г., връчено по електронен път, в отговор на което е представено писмено обяснение, съгласно което през 2016 г. лицето е извършвало продажби на стоки /дрехи/, които е получавало от турско дружество, което няма представителство в България. Стоките са получавани със стокова разписка и изпращани на клиенти на турското дружество от името на И. П.. За извършваните услуги същата е получавала месечна комисионна в размер на 100,00 лв. /общо 1 200,00 лв. за 2016 г./. Доставка на стоките е осъществявана чрез [фирма]. Лицето заявява, че е върнало всички документи за 2016 г. на турското дружество, като при възложена ревизия ще ги изиска отново. И. П. твърди, че не знае каква е търговската надценка, с която работи турското дружество, тъй като цените се определят от доставчика, а на предоставените й документи е имало отбелязани само количества, но не и цени. Поръчките от клиентите са отправяни директно към турското дружество, а тя е получавала само данни за адреса или офиса на [фирма], където трябва да пристигне стоката. Лицето няма търговски обект или онлайн магазин, както и няма регистриран Е. с дистанционна връзка към сървър на НАП.

За придобитите през 2016 г. доходи от електронна търговия, на лицето е връчена покана по чл. 12 от ДОПК с изх. №2260 от 28.03.2018 г. за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. В определения 14-дневен срок ГДД не е подадена.

В съответствие с чл. 11, ал. 1 от ЗДДФЛ, изчислените според органа по приходите доходи на лицето са както следва: за 2015 г. в размер на 11 879,00 лв., за 2016 г. в размер на 94 762,00 лв., за 2017 г. в размер на 67 708,00 лв. и за 2018 г. в размер на 1 400,00 лв.

Тъй като в хода на ревизията са установени данни за недекларирани приходи от продажби /обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК/, органите по приходите са пристъпили към определяне на основата за облагане по ЗДДФЛ по реда на чл. 122 от ДОПК. За целта на ревизираното лице е връчено Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22220619003279-113-001 от 03.07.2020 г., връчено на 07.07.2020 г. и ИПДПОЗЛ

№Р-22220619003279-040-003 от 03.07.2020 г. В определения 14-дневен срок не са представени доказателства и писмени обяснения.

След анализ на приобщените и представени от ревизираното лице доказателства и събраните такива в хода на ревизията, органите по приходите са установили, че същото е извършвало многократно и системно търговски сделки, посредством електронна търговия. Прието е, че макар и да няма регистрация по реда на Търговския закон /ТЗ/ лицето е действало като търговец и осъществените от него търговски сделки попадат в обхвата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

Доколкото са установени неотчетени доходи от получени суми по наложени платежи и предвид факта, че от лицето не са подавани ГДД за отделните данъчни периоди от 2015 г. до 2018 г. вкл., то данъчната основа по ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като разлика между констатираните при ревизията доходи и доказаните разходи за покупката на тези стоки. В тази връзка, следва да бъде отбелязано, че от ревизираното лице са ангажирани доказателства /заверени копия на документи на турски език/ за закупени стоки /дрехи/, както следва: за 2016 г. в размер на 814,00 долара /левава равностойност – 1 510,34 лв./; за 2017 г. в размер на 9 692,00 долара /левава равностойност – 15 805,81 лв./. В документите за направените разходи сумите са в щатски долари и левовата им равностойност е определена по фиксинга на БНБ към края на годината.

В резултат от проведеното ревизионно производство с РА по реда на чл. 122 от ДОПК са определени следните задължения:

- за 2015 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 11 879,00 лв. Установен е дължим данък в размер на 1 784, 55 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 942,65 лв.;
- за 2016 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 93 941,66 лв. Установен е дължим данък в размер на 14 091,00 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 6 016,56 лв.;
- за 2017 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 73 822,19 лв. Установен е дължим данък в размер на 11 073,33 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 3 605,16 лв.;
- за 2018 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 6 632,00 лв. Установен е дължим данък в размер на 994,80 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 222,84 лв.

Във връзка с определяне на данъка върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, до ревизираното лице е изготвено ИПДПОЗЛ №Р-22220619003279-040-001 от 08.07.2019 г., в отговор на което с придружително писмо вх. №18-00-25340 от 25.10.2019 г. са представени писмени обяснения и декларации.

Установено е, че на 16.07.2014 г. лицето е придобило недвижим имот в [населено място], общ. К. за сумата от 2 200,00 лв. Имотът е продаден на 28.12.2016 г. за сумата от 10 000,00 лв. На основание чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен облагаем доход в размер на 7 020,00 лв. Предвид обстоятелството, че имотът е придобит по време на брак и е в режим на СИО, при определяне задължението на ревизираното лице е взета предвид сумата 3510,00 лв. Определен е дължим данък за 2016 г. в размер на 351,00 лв.

Установено е, че ревизираното лице е притежавало в режим на СИО лек автомобил А. А8, продаден на 20.03.2018 г. Доходът от продажбата на МПС е необлагаем, като на основание чл. 13, ал. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ и възлиза на сумата от 500,00 лв.

Извършена е служебна проверка в ПП С., при която е установено, че за лицето за периода от м. 04.2018 г. до м. 12.2018 г. са подавани данни от [фирма], с посочено нетно възнаграждение в размер на 219,60 лв. Общият доход на 2018 г. възлиза на сумата от 1 976,40 лв.

В хода на ревизията са установени началните и крайни салда по притежаваните банкови сметки на лицето в ДСК АД и [фирма].

При определяне на данъчната основа на ревизираното лице по чл. 17 от ЗДДФЛ са взети предвид доходите на същото от търговска дейност, както и извършените продажби към него от регистрирани по ЗДДС лица, съдържащи се в ИС V., възлизащи, както следва: за 2015 г. на сумата от 736,99 лв., за 2016 г. на сумата от 136,20 лв., за 2017 г. на сумата от 118,90 лв. и за 2018 г. на сумата от 408,98 лв. Взети са предвид и разходите по сключени застрахователни договори и платените застрахователни премии.

За целите на ревизията, жаблоподателката е дала писмени обяснения, че през ревизирания период ежеседмично е пътувала до Турция, като разходите по пътуване и престой са за сметка на [фирма]. В тази връзка не са ангажирани писмени доказателства. Такива не са представени и от съпруга на И. П. – Ц. Г. П., на когото се извършва контролно производство УИН Р-22221719007076 и който също твърди, че разходите по пътуванията до Турция са за сметка на посоченото дружество.

С цел коректното установяване на всички факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на лицето, до СДВР, отдел „Български документи за самоличност“ е изпратено Искане за извършване на действия от други контролни органи №Р-22221719007076-032-002 от 10.02.2020 г., с което е изискано предоставянето на информация за извършени пътувания в чужбина от Ц. Г. П. за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. От получения отговор е видно, че за лицето са регистрирани 251 преминавания до Република Турция. Прието е, че съпрузите са пътували заедно. Не са представени обаче разходооправдателни документи, свързани с пътуванията. Органите по приходите са определили разходи на ден, съобразно Приложение 2 от Наредба за служебни командировки и специализации в чужбина, а именно дневни средства в размер на 30 долара и квартирни в размер на 90 долара.

При ревизията на Ц. Г. П. са установени разходи, както следва: за 2015 г. в размер 900,00 долара или 1 611,00 лв., както и заплатен разход за хотелско настаняване в Република С. в размер на 764,58 лв.; за 2016 г. в размер на 6 330,00 долара или 11 745,00 лв.; за 2017 г. в размер на 6 750,00 долара или 11 007,97 лв. и за 2018 г. в размер на 7 050,00 долара или 12 042,46 лв.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. не е установено превишение на разходите над получените приходи на ревизираното лице. За 2018 г. е установено превишение на разходите над приходите в размер на 1 393,42 лв. Установен е дължим данък в размер на 139,00 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 31,16 лв.

Във връзка с установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, органите по приходите на извършили насрещна проверка на [фирма], от резултатите от която е видно, че ревизираното лице е получило от куриерски и пощенски пратки суми от наложен платеж в общ размер на 22 482,00 лв. и от пощенски паричен превод в размер на 169 929,50 лв. за осъществени продажби на стоки /дрехи/. Видно от предоставената от куриерското дружество информация, И. П. е извършила доставки, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, като към

м. юни 2016 г. е достигнала оборот в общ размер на 51 292,50 лв. Следователно, лицето е достигнало задължителния оборот за регистрация по ЗДДС през м. 06.2016 г. и за същото е възникнало задължение за задължителна регистрация, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и в срок до 14.07.2016 г. е следвало да подаде заявление за регистрация по този закон. Тъй като това не е сторено от ревизираното лице, органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС и са начислили ДДС върху определената по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа в размери, посочени на стр. 35 от РД.

П. е оспорила всички констатации на органите по приходите и е подала жалба вх. №94-И-283 от 29.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1253 от 30.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. По така подадената жалба, Директора на ОДОП се е произнесъл с Решение № 1541/04.10.2021 г., съгласно което е отменен Ревизионен акт №Р-22220619003279-091-001 от 15.07.2021 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. – ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2018 г., ведно със съответните лихви. Потвърдил е Ревизионен акт №Р-22220619003279-091-001 от 15.07.2021 г., в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м. 08.2016 г. до м. 03.2018 г. и от м. 04.2018 г. до м. 05.2018 г., в оспорената част на установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди от 2015 г. до 2018 г., както и в оспорената част на установения резултат по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. ведно със съответните лихви и е оставил без разглеждане жалба вх. №94-И-283 от 29.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1253 от 30.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., в останалата част, като недопустима.

Ревизионният акт в потвърдената част, е оспорване чрез директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП пред Административен съд София град, за което е образувано настоящото съдебно производство.

По правото.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът констатира, че обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Видно от жалбата П. оспорва решението относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м. 08.2016 г. до м. 03.2018 г. и от м. 04.2018 г. до м. 05.2018 г., установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди от 2015 г. до 2018 г., както и относно установения резултат по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. ведно със съответните лихви.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при неправилно приложение на материалния закон.

Административният орган е счел, че правилно в хода на ревизионното производство органите по приходите са установили, че П., в качеството му на задължено лице, е извършвала продажба на стоки (дрехи), които не са инцидентни сделки, а са осъществявани редовно и с цел реализиране на приходи/доходи, в рамките на извършвана дейност по занятие и попадат в хипотезата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Съдът счита, че е правилен изводът, че продажбата на стоки е основна търговска дейност на лицето и че следва да се приложи разпоредбата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно тази разпоредба ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като такъв, доходите от стопанската му дейност се смятат за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и следва да се облагат с 15 на сто данък съобразно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. С тази презумпция се ползва и процесният РА, предвид събраните в хода на ревизията доказателства. Поради това задължение на органа по приходите е да установи данни за укрити приходи от П., в това число и получени наложени платежи и парични преводи за продажби на стоки (предимно дрехи) чрез куриера [фирма] през оспорения с жалбата период. В съдебното производство по оспорване на ревизионния акт, доказателствената тежест е на решаващия орган – страна по делото съгласно чл. 159, ал.2 ДОПК и не е изпълнена. В хода на ревизията и пред съда не бяха събрани по надлежния процесуален ред документите, въз основа на които се твърди, че ревизираното лице е получило доходи.

За да се приеме, че И. П. е извършила продажби на трети лица и е получила като насрещна престация доход от тези продажби, следва да са налице данни какви точно стоки са продавани. При договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени /чл. 24, ал.2 от ЗЗД/. Липсват каквито и да е писмени доказателства какви точно стоки са предавани и на кои лица, за да се приеме, че И. П. е осъществявала продажби и е получила доходи като насрещна престация. Липсват данни за съществените елементи на тези договори /предмет и цена/.

С възражението срещу ревизионния доклад е представен договор за поръчка от 24.08.2015 г. с „Е.“ (Х.), вписано в Търговския регистър на Република Турция с идентификационен код 51652164336, със седалище и адрес на управление: Република Турция, [населено място], [улица]/19, притежател на търговската марка „Х.“.

Представен е и договор за поръчка от 12.10.2015 г. с „К. Т.“ (К. Т.). вписано в Търговския регистър на Република Турция с идентификационен код [ЕГН]. със седалище и адрес на управление: Република Турция, [населено място], [община].[жк], [улица]/С, притежател на търговската марка „К. Т.“.

Съгласно клаузите на тези договори И. Н. П. се е задължила да намира клиенти, да

води преговори и да сключва от свое име и за сметка на възложителите „Е.“ (Х.) и „К. Т.“ на територията на Република България договори за покупко- продажба на дамски дрехи /панталони, ризи, блузи и рокли/ съответно с марките на възложителите „Х.“ и „К. Т.“.

Представени са и потвърдителни писма от 25.06.2021 г. от производителите от „Е.“ и „К. Т.“, с които същите потвърждават, че са възложили на И. Н. П. срещу възнаграждение да сключи с трети лица на територията на Република България от свое име и за сметка на дружествата- производители договори за покупко-продажба на дамски дрехи /панталони, ризи. блузи и рокли/ съответно с марките на възложителите „Х.“ и „К. Т.“.

Производителите „Е.“ и „К. Т.“ потвърждават, че И. Н. П. е изпълнила изцяло задълженията си по договора за поръчка и е възстановила на производителите получените суми, като е удържала дължимото ѝ комисионно възнаграждение в размер на 10% от стойността на продадените стоки.

Тези документи не са обсъдени в ревизионния акт и в решението на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при НАП, с което е допуснато съществено процесуално нарушение.

Представените писмени доказателства установяват сключването между страните на твърдяните от П. договори за поръчка и изпълнението им. Тези писмени доказателства не са оспорени от ответника, поради което е следвало да бъдат взети предвид при издаване на обжалвания ревизионен акт.

Договорът за поръчка е неформален, консенсуален, двустранен и възмезден договор. С договора за поръчка доверителят възлага, а довереникът се задължава да извърши възложените му правни действия. Договор за поръчка се сключва, когато иска за негова сметка да бъдат сключени една или повече сделки и да бъдат извършени съпровождащите ги фактически действия. Когато доверителят действа от свое име и за сметка на довереника, правата и задълженията от сделки с трети лица възникват за него. Но тези права, в отношенията между довереника и доверителя, както и по отношение на трети недобросъвестни лица, се смятат за права на доверителя /чл. 292, ал. 2 от ЗЗД/.

От представените документи се установява, че И. П. е предала на доверителите „Е.“ и „К. Т.“ всичко, което е получил в изпълнение на поръчката, и е изпълнила задълженията си по договорите за поръчки.

По делото не бяха събрани доказателства, които да установяват, че П. е придобила собствеността върху процесните стоки. от представените договори за поръчка става ясно, че тя не е ставала собственик на стоките, поради което и не е настъпил вещно-транслативен ефект, в резултат на който собствеността да е преминала от нейния патримониум в патримониума на трети лица.

Остава неопровергана от събраните доказателства, защитната теза на П., че тя е продавала чужда стока и че тя никога не е била собственик на тези стоки. Налице е валидно облигационно отношение с производителите на стоките, което я обвързва единствено да продаде чужди стоки от свое име, но за сметка на производителите. поради това и органите по приходите неправилно са приели, че продажната цена е постъпила в патримониума на П., доколкото от представените писмени доказателства не се установява това. Поради изложеното процесните суми не представляват облагаем доход по смисъла на ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност като

едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър. Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец.

В ревизионния акт липсват каквито и да е било данни за формирания в ревизионния период финансов резултат, по-конкретно липсват данни за това какви разходи е направила И. Н. П. за закупуване на стоките (ако се приеме, че те са закупени от нея и след това са препродадени), какви амортизационни отчисленния се дължат, налице ли са условията на чл. 26, ал. 2 от ЗДДФЛ и т.н. Следва да се посочи, че органите по приходите не са изисквали такива данни от П. в хода на ревизионното производство, с което са допуснали съществено процесуално нарушение и само на това основание обжалваният ревизионен акт следва да бъде отменен.

Във връзка с доказателствената стойност на писмо вх. №53-00-928 от 01.04.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и депозирания отговор от [фирма], съдържащ електронни справки с информация за всички изпратени и получени пратки; за всички получени наложени платежи и получени парични преводи от проверяваното лице за периода на проверката; ZIP файл, съдържащ снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложен платеж /папка rko/ и парични преводи /папка post.dc/, съдът намира следното. Представените от трето лице – [фирма] от РД, без да са събрани по надлежния ред документите, въз основа на които са съставени, не може да се приеме, че е доказано обстоятелство по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК – данни за укрити приходи от продажби на стоки, чрез куриер. Съгласно чл. 183 ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК документите се представят в заверен от страната препис. Представените документи на оптичен носител от третото лице не представляват и електронен документ по смисъла на чл. 184 ГПК във връзка с чл. 3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. - в т.см. е Решение № 10156/23.07.20г. по адм.д. №5499/20г. на ВАС.

В съдебното производство от страна на решаващия орган не са направени други доказателствени искания за събиране на писмените доказателства, въз основа на които се твърди, че са налице данни за укрити приходи от продажби чрез куриер и техния размер, включително по реда на чл. 192 ГПК. Принципът за обективност по чл. 3, ал. 3 от ДОПК изисква истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. При липса на писмени доказателства за получени наложени платежи и парични преводи, събрани по надлежния процесуален ред, настоящият състав намира, че обстоятелството по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК не е доказано в случая.

При този изход на спора и предвид липсата на доказателства за други направени разходи от жалбоподателя следва да му бъдат признати за дължими такива в размер на 3050лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Н. П., ЕГН [ЕГН], - Ревизионен акт №Р-22220619003279-091-001 от 15.07.2021 г., частично потвърден с Решение №

1541/04.10.2021 г., относно установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 08.2016 г. до м. 03.2018 г. и от м. 04.2018 г. до м. 05.2018 г., и установени резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди от 2015 г. до 2018 г., както и в установения резултат по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на И. Н. П., ЕГН [ЕГН] сумата 3050 лева разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ: